

kelig kommer til at svare til Virkeligheden. Jeg tror derfor, at der er Grund til at prøve Sagen nærmere i et Udvalg.

Jørgen Hald: Da det hidtil uafgjorte Forhold mellem Staten og Aarhus Kommune efter Forslaget synes at kunne afgøres paa en for Staten antagelig Maade, skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at foreslaa, at Forslaget vedtages uforandret.

Sonne: Jeg havde unægtelig ikke tænkt mig, at der skulde rejse sig Betæneligheder overfor det her foreliggende Lovforslag. Dettets Enkeltheder foreligger jo udførligt belyste i Anmærkningerne, ligesom ogsaa det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) har gjort nærmere Rede for dem. Sagens Realitet er jo, at Rigsdagens Tilslutning søges til en mellem Staten paa den ene Side og Aarhus Kommune paa den anden Side truffen Overenskomst om at overlade Staten den tidligere Fodfolkskaserne i Aarhus, hvorhos Regeringen søger Bemyndigelse til at anvende indtil 58,000 Kr. til Kaserneetablisementets Tilpasning til den tilsigtede fremtidige Brug deraf. Det var overfor dette sidste Beløb, at det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) rejste nogen Betænelighed og derfor ansaa det for heldigt, at Forslaget blev prøvet i et Udvalg. Jeg ser nu ikke rettere, end at de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, gør Rede for, at Staten under alle Omstændigheder skal tilvejebringe et Avisarkiv, hvortil der paaregnes at medgaa rundt og rigeligt 100,000 Kr. Saa vidt jeg skønner, er det derfor en praktisk og økonomisk Foranstaltning at søge det paagældende Avisarkiv tilvejebragt ved Ændring i det her ommeldte Kaserneanlæg. Jeg ser, at der under Forhandlingerne i det andet Ting har været henpeget paa, at alene Indbindingen af de Aviser, der nu findes i Aarhus Arkiv, vil medføre en Bekostning af 75,000 Kr. Jeg skal ikke nægte, at jeg studsede over at se, at et saa stort Beløb skulde være nødvendigt, og jeg skal erkende, at det Spørgsmaal, der blev rejst i Folketinget, om det ogsaa virkelig i Længden maa anses fornødent at skaffe de store Lokaler, som den fortsatte Opbevaring af Landets talrige Aviser kræver, er et Spørgsmaal, som kan rejses. Men dette Spørgsmaal forekommer mig ikke at staa i direkte Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag. Det, der her er Hovedsagen, er, at de to Parter

gennem vidtløftige Forhandlinger er naaet til at komme til Rette om Spørgsmaalet om Kasernens Overtagelse af Staten, og dermed er Godtgørelsesspørgsmaalet overfor Aarhus Kommune afgjort. Og man maa jo forudsætte, at naar Parterne er naaet til en Overenskomst, maa hver af dem have Følelsen af, at Vilkaarene er rimelige og acceptable. Den Opfattelse har ogsaa jeg kunnet tiltræde, og mine Partifæller og jeg nærer ikke nogen Betænelighed ved at yde vor Medvirken til dette Lovforslags Fremme og skulde gerne have gjort det uden Udvalgsbehandling. Naar imidlertid Ønsket om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, er kommet frem, skal vi fra vor Side ikke modsætte os, at det sker. Men jeg vil anbefale, at Lovforslaget gøres til Genstand for hurtig og velvillig Fremme.

Harald Jensen: Den foreliggende Sag har, som det gentagende er sagt, været Genstand for ret vidtløftige Overvejelser og Forhandlinger mellem Aarhus Kommune og Staten, og jeg, som dog staa den ene Part ret nær, tror at turde sige, at der her er naaet et Resultat, som er rimeligt til begge Sider, og som begge Parter nogenlunde kan være tjente med. Jeg skulde ikke have noget imod, at Lovforslaget var gaaet videre uden Udvalg, idet jeg ikke tror, at et Udvalg vil kunne gøre stor Nytte, men jeg skal selvfølgelig ikke modsætte mig, at det henvises til Udvalg.

Jeg ønsker at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), der fremsatte den Udtalelse, at Aarhus Kommune i et Andragende havde forlangt 190,000 Kr. i Erstatning. Dette er for saa vidt ganske rigtigt. Men ogsaa forud for dette laa der mange og lange Forhandlinger, og disse Forhandlinger sluttede i sin Tid med, at den daværende Minister lovede Aarhus Byraad at fremsætte for Rigsdagen et Lovforslag om en Skadeserstatning til Aarhus af 190,000 Kr. Naar der i Forvejen saaledes forelaa saa godt som et Tilbud fra Regeringen, i hvert Fald et Tilbud om at forelægge Sagen her for Rigsdagen, var det ganske naturligt, at Aarhus Bys Andragende om Erstatning kom til at lyde paa dette Tal. Og overfor den Skade, som Aarhus har lidt ved den, om jeg saa maa sige, noget umotiverede Fjernelse af Militæret fra Byen — denne havde jo en noget anden Baggrund end den tilsvarende Foranstaltning i andre Byer, idet det i Hærloven var udtrykkelig forudsat, at